ПАД СЬЦЯГАМ ЛЕНІНА

МЫ ПЕРАМОЖАМ

Сёмую гадавіну са дня сьмерці вялікага правадыра і організатара комуністычнае партыі і сусьветнага пролетарыяту—Уладзімера Ільліча Леніна мы адзначаем вялікім уздымам соцыялістычнага будаўніцтва, уздымам творчых сіл пролетарыяту і працоўных мас СССР, якія, пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі, на аснове яе генэральнай лініі, ажыцьцяўляюць ідэі Леніна, ператвараючы Расію нэпманскую ў Расію соцыялістычную, пасьпяхова выконваючы плян вялікіх работ—пяцігодку ў чатыры гады.

За першыя два гады пяцігодкі мы дасягнулі вялікіх вынікаў у справе індустрыялізацыі краіны, якія падвялі базу і забясьпечылі магчымасьць перабудовы сельскай гаспадаркі на соцыялістычны лад, яе колектывізацыі і ліквідацыі апошняе апоры капіталізму ў вёсцы—кулацтва як клясы на базе суцэльнай колектывізацыі. У той час, як капіталістычны сьвет, ахоплены нябывалым у гісторыі чалавецтва крызісам, перажывае упадак—мы падвялі моцную экономічную базу пад трэці, вырашаючы год пяцігодкі, год заканчэньня пабудовы фундаманту соцыялістычнай экономікі.

Шпаркі рост соцыялізму ў нашай краіне і развал капіталізму па ўсім сьвеце выклікаюць шалёнае супраціўленьне клясавых ворагаў як унутры СССР, так і па-за межамі яго. Прыкрываючыся пацыфісцкай балбатнёю аб міры і разброеньні, яны вядуць шалёную падрыхтоўку да нападу на СССР. Процэс „Прампартыі" выкрыў усю мэханіку інтэрвэнцкіх, анты-савецкіх плянаў.

Дасягненьні комуністычнае партыі на фронце індустрыялізацыі краіны, колектывізацыі сельскай гаспадаркі і нацыянальна-культурнага будаўніцтва, ёсьць вынік бязьлітаснай барацьбы з клясавым ворагам, барацьбы супроць атак на генэральную лінію партыі з боку правых—агентуры кулака, „левых" фразёраў—рэцыдывістых контр-рэволюцыйнага троцкізму, нацыянал-дэмократаў,—агэнтаў бела-польскага фашызму і беспрынцыпнага права-„лявацкага" блёку.

Ленінскі комсамол пад кіраўніцтвам партыі змагаўся ў першых шэрагах рабочае клясы за выкананьне запаветаў Леніна, за генэральную лінію партыі. 84,7 проц. комсамольцаў знаходзіцца ў шэрагах ударніцкага руху, 755 комсамольцаў актыўна працуюць у колгасах, 1.000 комсамольцаў мобілізавана на ліквідацыю прарыву ў Данбас, 2000 комсамольцаў мобілізавана на лесазагатоўкі, 100 комсамольцаў—на ліквідацыю няпісьменнасьці і іншыя вучасткі соц. будаўніцтва.

Ленінскі комсамол з гонарам апраўдаў пачэсную назву—Ленінскага: на…сіў руйнуючы ўдар па ўсіх, хто імкнуўся сьцягнуць комсамол з правільнай ленінскай лініі, па-баявому даў адпор наскокам „левых" (Шацкіну, …эну), паклёпу правых (Бутыркін, …лешаў) і, як найдзены дапаможнік партыі, па-бальшавіцку змагаўся за ажыцьцяўленьне яе генэральнай лініі.

X-ы Усебеларускі зьезд Ленінскага комсамолу мобілізаваў увагу комсамолу на далейшае разгортваньне бязьлітаснай барацьбы з усякімі адхіленьнямі ад генэральнай лініі партыі, супроць правага опортунізму, як галоўнай небясьпекі, „левага" контр-рэволюцыйнага троцкізму, бяспрынцыпнага права-„лявацкага" блёку. прымірэнцтва да іх, супроць нацыянал-опортунізму, беларускага нацыянал-дэмократызму, шовінізмаў рознага колеру і асабліва вялікадзяржаўнага расійскага шовінізму як галоўнай небясьпекі.

Зьезд мобілізаваў увагу організацыі на разгортваньне баявых тэмпаў па выкананьню вышынямі трэцяга, рашаючага году пяцігодкі, на пасьпяховае заканчэньне фундаманту соцыялістычнай экономікі, на яшчэ большае разгортваньне ўдарніцтва на прадпрыемствах, яшчэ большае разгортваньне работы суцэльнай колектывізацыі сельскай гаспадаркі, на большае разгортваньне работы па ўдзелу ў будаўніцтве пролетарскай культуры, нацыянальнай па форме і соцыялістычнай па зьместу, на ўзмацненьне абароназдольнасьці краіны.

У ленінскія дні комсамол, як ніколі, павінен паказаць узоры ударных бальшавіцкіх тэмпаў у рабоце на вытворчасьці, у калгасах; павінен ушанаваць памяць свайго правадыра і настаўніка Ільіча, організацыяй новых ударных, скразных, плянава-опэрацыйных брыгад, вярбоўкай у партыю, у комсамол, ударнікаў-рабочых, батракоў, колгасьнікаў. У ленінскія дні комсамол павінен паказаць размах падрыхтоўкі да другой бальшавіцкай вясны, па разгортваньню ленінскага заклiку бядняцка-серадняцкіх мас у колгасы, павінен дабіцца, каб пастаўленая ЦК КП(б)Б задача ахопу колгасамі ў 1931 годзе 45 проц. бядняцка-серадняцкіх гаспадарак была выканана. Гэта задача вынікае з таго, што к канцу пяцігодкі БССР у асноўным павінна закончыць процэс колектывізацыі. Ленінскі заклік, у выніку росту актыўнасьці бядняцка-серадняцкіх мас, ёсьць удар па права-„лявацкіх" хныканьнях аб зьніжэньні актыўнасьці мас, ёсьць „масавы паход за колектывізацыю, прасякнуты глыбокім палітычным зьместам"—аб гэтым павінен памятаць кожны комсамолец.

Усякія опортуністычныя спробы зьменшыць заданьні і працягнуць тэрміны выкананьня іх павінны нанесьці самы жорсткі і руйнуючы адпор.

Пад сьцягам Леніна, у бязьлітаснай барацьбе супроць права-опортуністычнай стаўкі на самацёк, супроць усялякіх рэцыдываў „левых" загібаў, захоўваючы прынцып добраахвотнасьці ў колгасным руху, пры ўсё ўзрастаючай актыўнасьці колгасьнікаў, пашыраючы колектывізацыю, ліквідуючы кулацтва як клясу на базе суцэльнай колектывізацыі, пролетарыят, апіраючыся на колгасьнікаў і беднату, у саюзе з серадняцтвам, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі закончыць у 3-м годзе пабудову фундаманту соцыялістычнай экономікі. На гэтым адказьнейшым фронце Ленінскі комсамол павінен быць у першых шэрагах.

> „Калі Расія пакрыецца густою сеткай электрычных станцый і магутных абсталяваньняў, дык наша комуністычнае гаспадарчае будаўніцтва стане ўзорным для будучай соцыялістычнай Эўропы і Азіі"
>
> **ЛЕНІН**

ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 17 (1286) | СЕРАДА, 21-га студзеня 1931 г.

Пад кіраўніцтвам партыі Леніна, у непрымірымай барацьбе на два фронты, перамагаючы супраціўленьне клясавага ворага, мы ідзем уперад па шляху, вызначаным Ільлічом

КОМСАМОЛІЯ! К РАБОЦЕ, К БАРАЦЬБЕ

Усё, што робіш, што будуеш,—кожны крок
Рабі так, як быццам чуеш на сябе
Строгі, пільны ільлічоўскі ўзрок

Ленінскае сэрца

Ужо другі дзень сыпле сьнег, гудзе і сьвішча ў полі мяцеліца, урываецца ў мястэчка, злосна з перазвонам стукае ў шыбы, б'ецца ў шалёным парыве аб стрэхі.

Хаты дрэмлюць у сьнегавых завеях. Сьнегу нанясло—чалавеку па пояс. На вуліцах ціха і пустэльна.

Мяцеліца злосна разрывае ў клоччы і кудысьці носіць абрыўкі дыму.

... Загубілася мястэчка ў сьнегавых завеях.

А ў нашай ячэйкі сход. 19 комсамольцаў—увесь наяўны склад ячэйкі ў зборы. Ужо даўно заслухалі даклад аб рэволюцыі 1905 году, ужо перайшлі да абгаварэньня бягучых спраў. Сход падыходзіць к канцу. Прыемна сядзець вясёлай гурбою, грэцца ля печы, калі на дварэ цемень вочы, калі злосна плюецца сьнегам і віхурыць мяцеліца.

Сход ужо канчаўся, як у пакой ячэйкі ўварваўся з сьцюжай, сьнегам і ветрам старшыня волвыканкому—т. Гурло:

— Хлопцы, хлопцы, ды што гэта здарылася?! Ці-ж можа гэта быць? Га, хлопцы?..

І адразу-ж разьмяк, стомлена апусьціўся на зэдлік. Адвярнуўся. Нэрвова дрыжыць сьпіна. Ён плача!? Чаму?

... Нехта ў куце заліўся, заскігітаў тонка галосымі прычытаньнямі. Нехта голасна рыпаў. Дзяўчаты вазіліся ля страціўшай прытомнасьць Манькі. А калі яна, перасільваючы сябе, расчыніла вочы, рабілі вясёлыя твары, а сьлёзы—здрадніцы каціліся па шчоках.

Над маленькай комсамольскай ячэйкай, загубленага ў сьнегавых завеях мястэчка панавала жальба. Боль нявымоўная.

Ноччу ячэйка дзяжурыла на тэлеграфе. Апарат Морзэ бязупынна прымаў тэлеграмы:—Усім... усім... усім!

Кропка... працяжнік... кропка.

З кропак і працяжнікаў на тэлеграфных бляках выраслі словы, сказы. Комсамольцы разносілі гэтыя тэлеграмы ў вол'ячэйку, волвыканком

Дзесьці ад Масквы ўжо адышоў цягнік за Ільлічом. Старэйшыны бальшавіцкай гвардыі ехалі за ім—за Леніным у Горкі. У белы флігель сярод сьнегавых палёў. У асьнежаныя Горкі ехалі рабочыя дэлегацыі Масквы, ехалі сяляне, дэлегаты IX зьезду Саветаў РСФСР за заснавальнікам бальшавіцкай партыі—за Ільлічом, у яго апошні рэйд праз асьнежаныя палі, праз задумліва насьцярожаныя пад сьнегавымі шапкамі лясы. Ад Горак да чыгуначнага паўстанку—на расійскіх санях. Адтуль па чыгунцы—цягніком. У сэрца краіны—пролетарскую Маскву.

... Нячутна расплывалася шэрань золаку. Мяцеліца ня сьціхала... Адна за адной ляцелі тэлеграмы...

... Нішто не паказвала на блізкасьць сьмерці. За апошні час у стане здароўя Уладзімера Ільліча наступіла значнае палепшаньне"...

Краіна чакала... Чакалі рабочыя, сяляне. Чакала партыя і комсамол, што Ільліч вернецца да працы, да кіраўніцтва сваёй партыяй бальшавікоў. Прыйдзе Ільліч і жалезнай рукою павядзе партыю далей—да новых баёў. да новых перамог.

А тэлеграмы паведамлялі...

... „Зусім нечаканна ўчора ў стане здароўя Уладзімера Ільліча наступіла рэзкае пагоршаньне... Подых стаў парывістым, наступіла няпрытомнасьць. Зьявіліся агульныя сударгі і а 6 гадзіне 50 хвілін 21 студзеня Уладзімера Ільліча ня стала...

— Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюзу ССР...

— Профэсар Осіпаў, Абрыкосаў... Нарком аховы здароўя—Сямашка...

— Фэлікс Дзяржынскі—старшыня ўрадавай камісіі...

Раніцай на сход сабраліся партыйныя і комсамольскія ячэйкі. Прышлі ўсе, хоць ніхто нікога ня клікаў і ня зьбіраў.—Чыталі тэлеграмы адна за адной. У набітым людзьмі пакоі Волвыканкому прагна лавілі кожнае слова.

„ Да партыі. Да ўсіх працоўных.

Памёр чалавек, які засна аў нашу сталёвую партыю, будаваў яе з году ў год, вёў яе пад ударамі царызму".

Стары партыец—партызан Аляксеёнак—„барада", як клікалі яго ў нас, размазваў кулаком па-дзіцячаму сьлёзы.

Голас Грамыні чытаўшы тэлеграму здрыганўся і на хвіліну абарваўся... Ён выцер вьлёзы, зацьміўшыя радкі, праглынуў нешта стаўшае ўпоперак горла... чытаў далей...

... „Памёр чалавек, пад кіраўніцтвам якога непераможныя шэрагі бальшавікоў вялі барацьбу ў 1905 годзе, адступалі ў час рэакцыі, зноў наступалі, былі ў першых шэрагах барац бітоў супроць самаўладзтва, здолелі разьбіць, выкрыць і нізрынуць ідэёвае панаваньне меншавікоў і эсэраў".

У шасьцістах кілёмэтрах,—там у Маскве выстрайваліся калёны ганаровае варты на Саратаўскім-Павялецкім вакзале. Аддаваліся апошнія загады. Масква сустракала цела Леніна.

Вестка аб сьмерці дакацілася ўжо да самых далёкіх краін зямное кулі, цяжкім молатам жальбы ўдарыла па працоўных усяго сьвету, па нявольніках колёній і паўколёній, па пролетарыях жоўтай, белай, чорнай расы.

„... Памёр чалавек, пад баявым правадырствам якога наша партыя, ахутаная парахавым дымам, моцнай рукою ўзьняла чырвоны сьцяг Кастрычніка па ўсёй краіне, зьмяла супраціўленьне ворага, замацавала цьвёрда панаваньне працоўных у былой царскай Расеі. Памёр заснавальнік Комуністычнага Інтэрнацыяналу. правадыр сусьветнага комунізму, любоў і гонар міжнароднага пролетарыяту, сьцяг прыгнечанага ўсходу, галава рабочай дыктатуры ў Расеі..."

Чыталі адну за адной тэлеграмы ЦК РКП(б), зьездаў саветаў, Профінтэрну...

Ціха, бяз гутарак выходзілі на дэмонстрацыю. Над шэрагамі ўзьвіліся чорныя сьцягі. Чырвань сьцягоў крэпам жальбы перавіта. Вецер сшыбаецца з сьцягамі. Невысохлая фарба дрэўкаў чарніць рукі.

Сьцягі нахілены.

Насустрач марозу, насустрач мяцеліцы паўзе чорная грамада людзей. Ідуць без слоў. Бяз сьпеваў ідуць. Шэраг за шэрагам Шэраг за шэрагам...

Жалобны сход. На гэты раз на сходзе сотні ўжо народу: сяляне з суседніх вёсак, членьі профсаюзаў, саматужнікі...

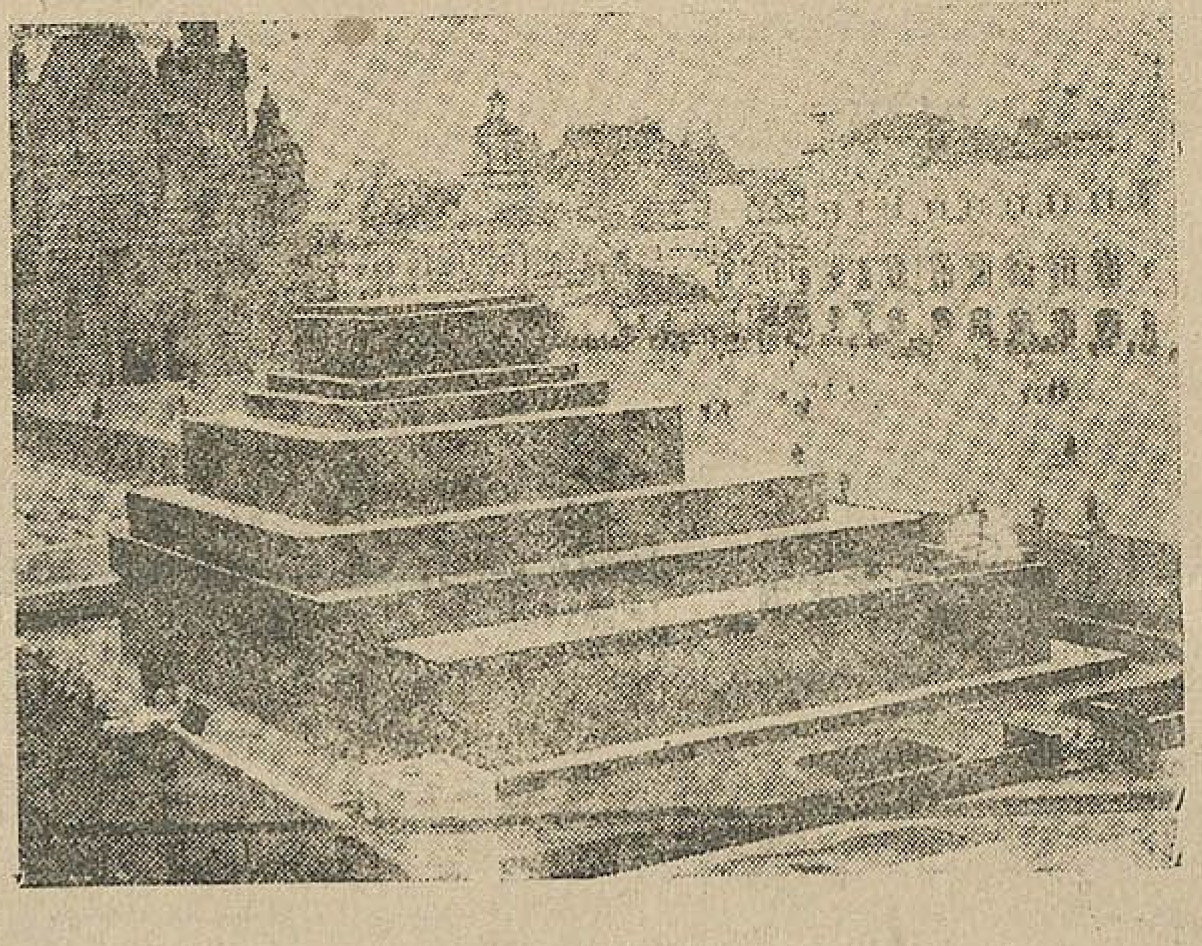
З кожным словам расьце ўпэўненасьць у далейшыя перамогі. Хай лютуе вораг, хай скача ад радасьці ў чаканьні нашай пагібелі.

Нашы шэрагі загартаваны ленінскай высокапробнай стальлю. Наш шлях асьвятляюць прожэктары яго вучэньня марксысцка-ленінскага вучэньня. Вучэньне Леніна цэмантавана нашай клясавай пільнасьцю. Дык скачэце, ворагі, шалейце на сваіх-жа хаўтурах. Вы скачаце ля кратэру вулькану. Вулькан хутка выбухне. Сваёй капіталістычнай сыстэмай вы самі рыхтуеце сабе шыбеніцу.

... Дружнай баявой калёнай мы ідзем у паход супроць капіталу. Ніякія сілы ў сьвеце не перашкодзяць нашай канчатковай перамозе. Наша партыя жыве і перамагае (З адозвы ЦК РКП(б).

— Ленін не памёр. Ці чуеце вы, таварышы, як магутнымі ўдарамі б'ецца сэрца Леніна па ўсёй краіне. Ленінскі плян электрафікацыі зьдзейсьняецца нячуванымі тэмпамі над краінай. Ужо закладаюцца магутныя быкі фундаманту соцыялістычнай эканомікі.

Словы Леніна—сьцяг. Імя Леніна выклікае рэволюцыйныя хвалі ў калёніях і паўколёніях Усходу. З імем Леніна паміраюць на барыкадах і ў турмах рэволюцыянэры. Імя Леніна будзе пераможна гучэць на штандарах сусьветнага Кастрычніка. Комуністычны Інтэрнацыянал, брацкія компартыі рыхтуюць працоўных да апошніх і рашаючых боек, да перамог. Маякі Леніна, яго вучэньне прасякаюць ва ўсе куткі сьвету.

Ільліч жывы ў сваім геніяльным вучэньні, якое вядзе партыю Леніна да канчатковых перамог. Пад ленінскім сьцягам і кіраўніцтвам партыі расьце ў бойках Ленінскі комсамол.

У дні сьмерці Леніна комсамол заявіў:

— „Комсомолия! На работу и борьбу
Все, что делаешь, что строишь
с этих пор
Делай так, как будто чуешь на себе
Строгий зоркий Ильичовский взор"

На X зьезьдзе ЛКСМБ юныя піонэры-ленінцы, тое пакаленьне, што „увойдзе ў самы поўдзень комуны", адчытваліся перад ленінскім комсамолам аб выкананьні заветаў Леніна. Менская піонэрыя прыпаднесла два трактары зьезду, каб пусьціць іх на штурм зямлі ў другую бальшавіцкую вясну. Расьце вартая трэцяя зьмена—унучаты Ільліча.

У баёх за справу Леніна расьце комсамол. Сотні мільёнаў працоўных ідуць за Леніным. Справа Леніна—у надзейных руках.

Вось ён Ленін. Яго рука кліча наперад. Вучэньне паказвае шляхі. Правадыр кіруе масай. Мільённагаловы Ленін—сталёвая кагорта бальшавікоў на чале.

У паходзе разьвяваюцца сьцягі. За сьцягамі Леніна—мільённая армія сусьветных пролетарыяў.

„Так,—Ленін жывы!
Заўжды будзе ленінскае сэрца
Клекатаць у рэволюцыі грудзях",

АЛ. ЛІПНЁВЫ.

„... Ленін ніколі ня жыў для сябе, ён жыў тольвкі для рабочай справы, і калі ня дрогнуць нашы шэрагі, калі далей будзе каціцца ўперад хваля рабочай рэволюцыі, калі мільёны рабочых будуць далей шанаваць і праводзіць у жыцьцё запаветы Леніна, тады Ленін будзе жыў, ён будзе з намі, ён будзе несьці сьцяг барацьбы перад нашымі шэрагамі".

(З АДОЗВЫ КІМ).

Герман Петцш*)

БАРАЦЬБА МАЛАДЫХ РАБОЧЫХ НЯМЕЧЧЫН

12 год таму назад, у першай палове студзеня 1919 году на вуліцах Бэрліну са зброяй у руках змагаліся рабочыя супроць белагвардзейцаў, супроць соцыял-фашысцкага ўраду Эбэрта, Шэйдэмана, Носке.

Пролетарыят абараняўся гэройскі. Але ваенная і тэхнічная перавага была на старане праціўніка. Сотні рэволюцыйных рабочых былі застрэлены і забіты. Карл Лібнехт і Роза Люксэмбург, якія былі схоплены белымі юнкерамі, палі ахвярай гэтага тэрору.

„Спартак пераможан, рэволюцыю мы скончылі" Так пісала прэса праціўніка.

Калі 7 год таму назад памёр Ленін, буржуазія і яе лёкаі таксама прадракалі, што комуністычная партыя і Савецкі Саюз загінуць, бо яны страцілі свайго правадыра. Але гэтыя надзеі і прароцтвы буржуазіі і соцыял фашыстых біты. Ленін, Лібкнехт і Люксэмбург жывуць у сьвядомасьці працоўных усяго сьвету. Як маякі, яны паказваюць шлях барацьбы да перамогі рэволюцыі і соцыялізму. Пад сьцягам Леніна, Лібкнэхта і Люксэмбург пролетарыят вызваліцца ад капіталістычнага ярма.

Жыцьцё Карла-Лібкнэхта цесна зьвязана з барацьбою рабочай моладзі. Лібкнэхт быў заснавальнікам комсамолу Нямеччыны і комуністычнага Інтэрнацыяналу Моладзі. Але кароткі час ён быў у асяродзьдзі нямецкіх комсамольцаў. Са дня сьмерці Лібкнэхта рабочая моладзь Нямеччыны вяла не адну ўпартую барацьбу супроць сваіх эксплёататараў і часта змагалася са зброяй у руках на перадавых позыцыях за інтарэсы пролетарыяту. Так гэта было ў сакавіку 1921 году ў Сярэдняй Нямеччыне, на барыкадных баёх у Гамбургу ў 1923 годзе, на вуліцных баёх 1-га мая 1929 г. у Бэрліне і г. д.

Гэтыя крывавыя сутычкі з клясавым ворагам патрабавалі многа ахвяр юных рэволюцыянэраў.

У Нямеччыне насьпяваюць новыя рашучыя бойкі. Экономічны крызіс абвастраецца з кожным днём. Усё большыя масы пролетарыяту становяцца ў шэрагі беспрацоўных. Пануе беспрацоўе, галеча і голад. Усімі сродкамі буржуазія імкнецца выратаваць свой тонучы карабель. Урад Брунінга организуе экономічнае і п[...] літычнае наступленьне на пролет[...] рыят і такім чынам, зьяўляецца пр[...] вадніком фашысцкай дыктатуры [...] Нямеччыне. Ня дзіўна, што ў гэт[...] умовах барацьба рабочае клясы п[...] кіраўніцтвам комуністых расьце.

Капіталістычная рацыяналізац[...] і фашызм перш за ўсё б'юць па м[...] ладых рабочых. Бізунамі і патр[...] намі фашызм імкнецца разьбіць Ю[...] фронт. Закон прымусовай працы, я[...] фашызм намерваецца ўвесьці ў бл[...] жэйшы час, мае мэтаю прымусі[...] рабочую моладзь к „Дэйчлянд, Дэ[...] члянд ібэр альлес!" „Нямеччына, Н[...] меччына—над усім" і дрэсіраваі[...] яе к вайне супроць Савецкага Са[...] зу. Але ўсе мэтады белага тэрор[...] фашысцкага ўраду не паслабляю[...] рэволюцыйнага фронту маладых р[...] бочых. Усё большыя масы маладь[...] пролетараў становяцца пад сьц[...] комсамолу. У апошні год нямец[...] комсамол завербаваў 10.000 нов[...] членаў. Але ня тольки кольказ[...] расьце наш комсамол, але ён за[...] мае і пэўнае месца, як кіраўнік р[...] бочай моладзі ў экономічных бойка[...]

Так, у забастоўцы бэрлінскіх м[...] талістых змагаліся 1000 вучн[...] і 10.000 маладых рабочых пад к[...] раўніцтвам комсамолу. У апошн[...] забастоўцы рурскіх шахцёраў ком[...] самол яшчэ больш умацаваў сво[...] пачаты паварот да ідэёвага і орган[...] зацыйнага ахопу шырокіх мас р[...] бочай моладзі.

Вялікія задачы стаяць перад ком[...] самолам і працоўнай моладзьзю Н[...] меччыны. Уся папярэдняя работ[...] гаворыць за тое, што комсамол п[...] кіраўніцтвам партыі пераможа ў[...] цяжкасьці на сваім шляху. Моладз[...] Карла Лібкнэхта. Маладыя байцы к[...] мунізму наступаюць! Ня гледзяч[...] на ўдары клясавага ворага, на жо[...] сткі фашысцкі тэрор, гэты штур[...] ня можа быць стрыманы. Мэтаі[...] кненна крочыць моладзь у сваім зм[...] ганьні за перамогу нямецкага Кас[...] трычніка. Чырвоны юнгфронт рас[...] це. Пад сьцягам Леніна-Лібкнэхт[...] крочыць рэволюцыя. Спартак жыв[...]

*) Аўтар гэтага артыкулу Гэрман Пэтцш—рабочы інструментальшчык гораду Лейпцыгу—член комуністычнай партыі з 1920 году. Ня гледзячы на высокую кваліфікацыю, ён паўтары гады хадзіў беспрацоўным у Нямеччыне. Некалькі месяцаў таму назад ён прыбыў у БССР і працуе на чырвонаштандартным чыгуналіцейным заводзе „Энэргія".

Комсамол змагаецца з голадам і фашызмам

БЭРЛІН. 18. Сёньня адбыўс[...] скліканы комсамолам агромніст[...] мітынг протэсту бэрлінскай рабо[...] чай моладзі супроць увядзень[...] працоўнай павіннасьці, супроць го[...] ладу і фашызму.

Мы вырашаем грандыёзнейшую гістарычную задачу, комсамол павінен быць гатовым на ўсялякія ахвяры ў барацьбе за нашы ідэі. Комсамолец павінен умець перамагаць, жыць барацьбою кожную хвіліну, кожную сэкунду. Бяз гэтага ня можа быць нашага разьвіцьця.

Мы павінны быць шчасьлівы тым, што нам выпала жыць у эпоху, мабыць самую багатую, многагранную, самую насычаную вялікімі здарэньнямі. Няхай будучае пакаленьне не чырванее, а ганарыцца тым,

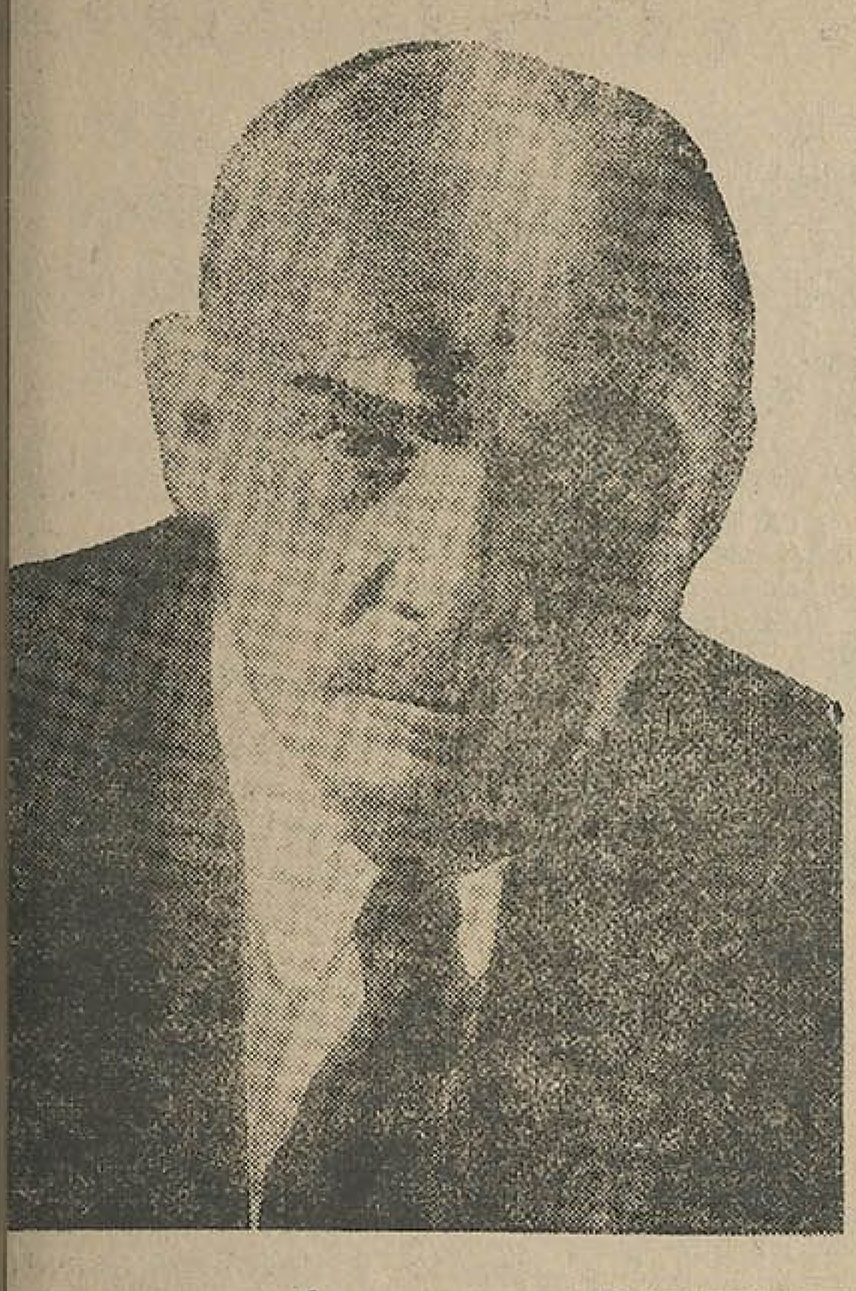
ШТО КАЛІСЬЦІ, У ЭПОХУ ПЕРАХОДНАГА ПЕРЫОДУ ЖЫЎ ЛЕНІНСКІ КОМСАМОЛ, *які ня схіляў галавы перад цяжкасьцямі, які быў падобны буравесьніку, які ў бурах клясавай барацьбы адчуваў сябе ў сваёй стыхіі,*

ШТО КАЛІСЬЦІ, ЖЫЎ ЛЕНІНСКІ КОМСАМОЛ, *чыя барацьба і праца былі тым пучком, з якога расьцьвітае шчасьце наступных пакаленьняў,*

ШТО ЖЫЎ ЛЕНІНСКІ КОМСАМОЛ, *які ў жыцьці, барацьбе і працы кіраваўся прынцыпам: лепш сьмерць, чым клясавая безганаровасьць і клясавая ганьба!*

КОСАРАЎ.

ПАД ЛЕНІНСКІМ СЬЦЯГАМ,
КАМЕНЬ ЗА КАМНЕМ, ЦЭГЛА ЗА ЦЭГЛАЙ,
СЬМЕЛА СУСЬВЕТНЫ УЗНОСІМ МЫ ГМАХ!

Пад сьцягам Ленінскай партыі пролетарыят Савецкага Саюзу ў саюзе з працоўным сялянствам змагаецца і даводзіць да канца пачатую Ленінам справу.

Ажыцьцяўленьне запаветаў Леніна — лепшы помнік на магілу вялікага правадыра сусьветнага пролетарыяту, організатара і кіраўніка пераможнай Кастрычнікаўскай рэволюцыі.

Ленінскі комсамол, які атрымаў пачэснае званьне вялікага Леніна, з гонарам нясе гэта званьне, апраўдвае яго ў жыцьці.

Шэфства над ажыцьцяўленьнем конкрэтных запаветаў Леніна: электрофікацыяй краіны, ліквідацыяй няпісьменнасьці, узмацненьнем інтэрнацыянальнага выхаваньня—ёсьць важнейшыя вузлавыя пытаньні дзейнасьці нашага комсамолу.

„Саюз комуністычнай моладзі павінен быць ударнай групай, якая ва ўсякай рабоце аказвае сваю дапамогу, праяўляе сваю ініцыятыву, свой пачын.

Перад вамі стаіць задача гаспадарчага адраджэньня ўсей краіны, рэорганізацыя, аднаўленьне земляробства і прамысловасьці на сучаснай тэхнічнай аснове, якая пакоіцца на сучаснай навуцы, тэхніцы, на электрычнасьці"—

ЛЕНІН

„Супроць эгоістых і дробна ўласьнікаў, супроць тэй псыхолёгіі і тых звычак, якія гавораць: я дабіваюся свайго прыбытку, а да іншага мне няма ніякай справы"

ЛЕНІН.

Комсамол—шэф электрафікацыі

Напярэдадні пяцігодкі, у 1927-28 г., была 141 электростанцыя. Усіх электростанцый у 1932-33 г БССР будзе—227, з іх раённых ... (Страхоўскі)

...Перамога вырашалася і на ...альнай падстанцыі, дзе прара...—кіраўніком работ быў комсамолец электротэхнік Зір н... Перамога вырашалася і ў механічнай ...стэрні і на чыгуначнай ветцы ...часавой падстанцыі. Кожны комсамолец сваім прыкладам разам з рабочым колектывам, на кожнай ...нькай справе, вырашаў складаную задачу вялікага організму ...эльстану. Задачу бліскучай пе...гі вырашаў на сваім вучастку ...мочнік машыністага Юсічаў— ...комсамольскі работнік Воршы.

Мы возьмем
сёньня
тэмп
...арчэй ветру—
Хай ляціць
у поле, стэп
электро!

Узяцца за гэту справу

„Вы ведаеце, што ў краіне няпісьменнай пабудаваць комуністычную грамаду нельга... Для гэтага трэба, каб само маладое пакаленьне ўзялося за гэтую справу.

Нельга сабе ўявіць ідэалу будучай грамады бяз злучэньня навучаньня з вытворчай працай маладога пакаленьня"—Ленін.

...Узяліся і пераможам!

Школа ФЗВ зьяўляецца асноўнай падрыхтоўкі рабочай сілы. Цесна ўвязваючы тэорыю з практыкай, працу з навучаньнем, ФЗВ выхоўвае рабочага—гаспадара соцыялістычнай прамысловасьці з марксыцка-ленінскім сьветапоглядам. (З дакладу тав. Палякова).

Беларусь—першаю з рэспублік СССР прыступіла да правядзеньня ўсеагульнага абавязковага навучаньня. Весткі Наркомасьветы на 1—XII—30 г. гавораць аб тым, што ўсеагульным навучаньнем ахоплена 96,3 проц. усіх падлегаючых гэтаму дзяцей. (З дак. т. Палякова)

...Фабрыка—школа ФЗВ швейнікаў—кузьня сапраўдных барацьбітоў соцыялістычнага будаўніцтва. Там уся праца разгорнута па групах, вучастках, агрэгатах, па прынцыпу соц. спаборніцтва. Штодзённа павялічваецца кваліфікацыя вучняў...

...Бакшын скончыў ФЗВ у пачатку 1930 году. Ён працуе поруч з старымі рабочымі, ад іх не адстае, а заўсёды ўперадзе. Праца гарыць у яго руках. Адзін брыгадзір даручаючы яму работу, сказаў:—„Зрабі яе па-фабзавучнаму",—гэта значыць—зрабі добра...

...Па ініцыятыве комсамольцаў у Трасковіскім сельсавеце, Заслаўскага раёну, організавана 7 лікпунктаў, якія ахапілі 143 няпісьменных...

...Міхалкаўская ячэйка ЛКСМБ, Нараўлянскага раёну, аказала вялікае садзейнічаньне ліквідацыі няпісьменнасьці і правядзеньню ўсеагульнага навучаньня. Сіламі комсамольцаў быў наладжаны суботнік, які даў патрэбныя сродкі для палепшаньня ўсеабучу...

Комсамол—на штурме вугалю

Вугальнае сэрца краіны саветаў давала перабоі. Донбас, з-за недахопу рабочай сілы і нізкага ўзроўню мэханізацыі, ня здолеў быў даць патрэбнай колькасьці вугалю для нашай прамысловасьці. Трывожна гулі гудкі.

...І пісалі беларусы—комсамольцы з Донбасу:

„Мы—комсамольцы шахты № 5—усе, як адзін, уступілі ва ўдарныя і скрызныя брыгады. Працуем без прагулаў, а некаторыя і без выхадных дзён. Тураў Адам атрымаў за гэта прэмію. Комсамолец Т. Бахта—высунуты дзесятнікамі вучастку. Гэтымі днямі ён паедзе на паўторныя курсы ўрабавых машын".

...Комсамольскі цэх фабрыкі „Кастрычнік" раней вызначанага тэрміну (12 верасьня) выканаў свой прамфінплян на 104%.

...Праўленьне колгасу „Расьсьвет Пераможцы" вызначала для ўборкі аднаго га жыта 12 дзён, а брыгады моладзі ўбралі за 8 дзён. Моладзь працавала ва ўсе сьвяты і дні адпачынку.

„Ніводнага кілё бульбы зямлі"!—і з гэтай задачай колгас справіўся.

У красавіку стварылі пад кіраўніцтвам комсамолу, брыгаду ў 415 чалавек.

Ідэі Леніна—наш шлях

1924 г.

...леграф прынёс жудасную, нечаканую вестку:

21 студзеня, а 6 гадзіне 50 хвілін вечары, у Горках, каля Масквы памёр Уладзімер Ільліч Ульянаў—Ленін.

...зка схіліліся сьцягі. 27-га студзеня ад гукі гарматаў адбылося пахаванне цела Леніна. Журботна і тужліва гулі гудкі.

...ц магілай Леніна пролетарыят па...ся працягваць пачатую ім справу. ...сячы рабочых папоўнілі шэрагі ...нскай партыі, а сотні і тысячы ...ных рабочых і працоўных сялян—...ністычны союз моладзі.

Заўжды будзе Ленінскае сэрца ...таць у рэволюцыі грудзях!

1925 г.

...ршы год бяз Леніна, але пад ...гам ленінізму, комсамол пад кіраўніцтвам партыі змагаўся за аднаўленне разбуранай вайной краіны. ...е сілы кінуты на зам цаваньне ...і гораду з вёскай,—ажыцьцяўленне аднаго з галоўных запаветаў ...на.

...д бяз Леніна быў годам упартай ...шавіцкай барацьбы супроць троц...х, якія імкнуліся падарваць адзін ...партыі і пабудаваны на ленінскіх ...цыпах союз рабочае клясы з асноўнымі масамі сялянства.

...оны традыцыям Ленінскай партыі ...мсамол атрымоўвае ганаровае званьне Ленінскага комсамолу.

1926 г.

...а гады бяз Леніна. Партыя вы...пераможцаю ў барацьбе з трац...м. Пад сьцягам Леніна ідзе пасьпяховае аднаўленьне разбуранай вайной краіны.

Прамысловасьць у некаторых галінах дасягае даваеннага ўзроўню.

Ленінскі комсамол змагаецца за аўладаньне ленінскай тэорыяй, за ўзмацненьне саюзу рабочае клясы з працоўным сялянствам, за разгортваньне інтэрнацыянальнага выхаваньня.

1927 г.

Трэці год бяз Леніна. Трэці год зьяўляецца годам пасьпяховай барацьбы за канчатковае аднаўленьне разбуранай краіны, годам пераходу ў рэконструкцыйны пэрыод. Да гэтага году вытворчасьць большасьці фабрык і заводаў ужо дасягнула даваеннага ўзроўню.

Комсамол пад кіраўніцтвам партыі змагаецца з рэшткамі троцкізму, з „лявацкімі" авангардысцкімі заскокамі, супроць тых, хто імкнуўся скарыстаць моладзь і комсамол для атакі на ленінскую лінію партыі.

1928 г.

Чацьверты год бяз Леніна. Краіна саветаў пераходзіць ад аднаўленчага пэрыоду ў пэрыод рэконструкцыі.

Восьмы зьезд УсеЛКСМ, які адбыўся ў гэтым годзе, намеціў карэнны паварот комсамолу тварам да задач гаспадарчага будаўніцтва.

1929 г.

Пяты год бяз Леніна. У непрымірымай барацьбе за чыстату генэральнай лініі партыі, партыя Леніна, і пад яе кіраўніцтвам пролетарыят у саюзе з асноўнымі масамі сялянства Савецкага Саюзу, дабілася канчатковага аднаўленьня народнай гаспадаркі і прыступіла да выкананьня пляну першага году вялікіх работ.

Гэты год характарызуецца абвостраньнем клясавай барацьбы. актывізацыяй правых элемэнтаў унутры партыі.

1930 г.

6 год бяз Леніна. Краіна саветаў пасьпяхова скончыла і з перавышкай пляны першага году пяцігодкі і прыступіла да выкананьня пляну другога, пераломнага году пяцігодкі.

16 зьезд партыі Леніна намеціў далейшыя шляхі пераможнага будаўніцтва соцыялізму ў нашай краіне, непрымірымай барацьбы на два фронты: супроць правага ўхілу, як галоўнай небясьпекі на даным этапе і „левых" загібаў.

Уся лінія партыі праходзіць па шляху ажыцьцяўленьня запаветаў Леніна ў галіне далейшай індустрыялізацыі краіны і будаўніцтва нацыянальнай па форме і пролетарскай па зьместу культуры.

Ленінскі комсамол бярэ шэфства над усеагульным пачатковым навучаньнем.

1931 г.

7 год бяз Леніна. Рабочая кляса ў саюзе з асноўнымі масамі сялянства, пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі прыступіла да заканчэньня фундаманту соцыялістычнай эканомікі ў рашаючым трэцім годзе 5-годкі.

Ленінскі комсамол, які з гонарам апраўдвае пачэснае званьне Леніна, бярэ шэфства над электрыфікацыяй, памятаючы лёзунг правадыра:—„савецкая ўлада плюс электрыфікацыя ёсьць соцыялізм".

Пад сьцягамі Ленінскай партыі, у непрымірымай барацьбе з усімі адхіленьнямі ад яе генэральнай лініі, змагаючыся за чыстату нацыянальнай політыкі партыі, пролетарыят і яго баявы атрад—чырвонаштандартны комсамол пойдзе ў далейшыя бaі за канчатковую перамогу соцыялізму ва ўсім сьвеце.

— Імя Леніна жыве і будзе жыць на нашых сьцягох, у нашых сэрцах!

ROT FRONT!

Організаваная барацьба пад кіраўніцтвам Комуністычнага Інтэрнацыяналу пакладзе канец капіталістычнаму ладу

ПРАЦОЎНАЯ МОЛАДЗЬ НЯМЕЧЧЫНЫ ВІТАЕ ЛЕНІНСКІ КОМСАМОЛ САВЕЦКАГА САЮЗУ

Узмоцнім інтэрнацыянальную працу

Х-ы зьезд ЛКСМБ адзначыў, што інтэрнацыянальная праца знаходзіцца ў шэрагу комсамольскіх організацый на нізкім узроўні. Гэтай працы не прыдавалі належнага політычнага значэньня, між тым, як комсамольская організацыя Беларусі мае надшэфны ЛКСМ у Польшчы і Заходняй Беларусі.

Комсамол Савецкай Беларусі да гэтага часу быў недастаткова зьвязаны з комсамолам Польшчы і Заходняй Беларусі. Вельмі часта на дасыланыя польскаму комсамолу і комсамолу Заходняй Беларусі лісты неатрымлівалі адказу, што для некаторых комсамольцаў, забыўшыхся аб надзвычайных цяжкіх умовах працы комсамолу Польшчы і Заходняй Беларусі, паслужыла повадам для паслабленьня інтэрнацыянальнай працы.

У знак умацаваньня інтэрнацыянальнай працы адна організацыя за другою, у парадку соц. спаборніцтва пачалі на зьезьдзе выклікі па ўнясеньню сродкаў на ўмацаваньне інтэрнацыянальнай працы. Гомельская організацыя ўнесла тысячу рублёў і выклікала Віцебскую. Віцебская ўнесла 2000 рублёў і выклікала Менскую, Менская-іншых і г. д.

Зроблены на зьезьдзе пачын па збору сродкаў на інтэрнацыянальную працу павінен быць замацаваны і паслужыць яшчэ далейшаму разгортваньню гэтай працы у ЛКСМБ пад знакам ажыцьцяўленьня рашеньняў Х-га зьезду. Неабходна зараз-жа дабіцца, каб кожная раённая організацыя была прымацавана да пэўнага пункту ў Польшчы і Заходняй Беларусі.

Неабходна, каб праца комсамольца на заводзе, фабрыцы, колгасе, саўгасе, у Чырвонай арміі і ўстанове за ажыцьцяўленьне пастаўленых партыяй задач у галіне соцыялістычнай рэконструкцыі народнай гаспадаркі была цесна зьвязана з задачамі ўмацаваньня інтэрнацыянальнай працы, памятаючы, што гэтым самым мы вядзем барацьбу за сусьветную рэволюцыю.

С. У.

Мітынг барацьбы супроць фашызму

БЭРЛІН, 18. Больш 300 чал. моладзі бурна вітала тэлеграму ІХ-му Усесаюзнаму зьезду УсеЛКСМ.

— „Працоўная моладзь Бэрліну,— гаворыцца ў тэлеграме,—сабраўшыся на мітынг барацьбы супроць фашызму і за Савецкую Нямеччыну, пасылае УсеЛКСМ гарачае, рэволюцыйнае, баявое прывітаньне і выказвае ўпэўненасьць, што пасьпяховая работа зьезду будзе спрыяць далейшаму будаўніцтву соцыялізму ў СССР і тым самым справе сусьветнай рэволюцыі".

Ад імя ЦК Нямецкай компартыі сабраўшуюся моладзь вітае тав. Рэмэле.

Самагубства на глебе голаду і ўбоства

Эканомічны крызіс, які ў ліку іншых капіталістычных краін ахапіў і Нямеччыну, з асаблівай сілаю ўдарыў па пралятарскай моладзі. Звыш 900 тысяч чалавек маладых работніц, рабочых і служачых пазбаўлены кавалка хлеба.

Газэта комсамольскай організацыі Нямеччыны „Дэр Юнге Кемпфэр" падае шэраг фактаў (якія буржуазныя газэты замоўчваюць) аб самазагубствах падлёткаў на глебе ўбоства і голаду.

17-гадовы вучань столяра—Пауль Дэві з Нюрэнбэрга—скончыў жыцьцё самазагубствам з прычыны звальненьня з працы. У Шарлётэнбургу шофэр Гельмут Фрэй, 21 году, хатняя працаўніца Ган Рыкель атруціліся, даведзеныя да адчаю доўгім беспрацоўем, 16-гадовы вучань Гэрхард Рам атруціўся сьвяцільным газам, бо яму прыгразілі звальненьнем. У Бэрліне 20 гадовая Марыя Вашка з тае-ж самае прычыны скончыла самазагубствам, кінуўшыся пад аўтобус. Лік падобных прыкладаў можна значна павялічыць.

Жабрацтва і голад штурхаюць многіх падлеткаў на шлях злачынстваў. Так, напрыклад у Бэрліне двое маладых хлапцоў і дзяўчына абрабавамі і забілі аднаго майстра гадзіньнікаў.

Паведамляючы аб усіх гэтых выпадках, комсамольская газэта ўказвае, што злачынствы і самазагубствы, да якіх прыбягае найменш устойлівая частка беспрацоўнай моладзі, не зьяўляюцца выхадам з становішча. Толькі організаваная барацьба пад кіраўніцтвам компартыі і комсамолу зможа накласьці канец капіталістычнаму ладу, які спараджае беспрацоўе, жабрацтва і голад.

Рыхтуюць кадры для арміі і барацьбы супроць рэволюцыі

Імкнучыся стварыць сабе апору для барацьбы з растучым рэволюцыйным рухам і падрыхтаваць „надзейнае" гарматнае мяса для будучай вайны, югаслаўскі ўрад узмоцненым тэмпам фашызуе моладзь. У прыватнасьці ўласьці ўсяляк падтрымліваць фашысцкую юнацкую організацыю „Сокал Каралеўскай Югаславіі". Гэтая організацыя зьўляецца адной з сур'ёзных апор контр-рэволюцыйных сіл Югаславіі.

Асаблівую ўвагу зьвяртае югаслаўскі ўрад на фашызацыю школы. Гэтымі днямі міністэрства асьветы разаслала распараджэньне ўсім школьным дырэктарам, інспэктарам і настаўнікам у найкарацейшы тэрмін азнаёміцца з уставам „Сокала" і „ўсямерна і актыўна садзейнічаць умацаваньню сакольскіх організацый у народзе і ў першую чаргу ў школе". Ва ўсіх школах павінны быць створаны атрады „Сокала". Цыркуляр міністэрства асьветы прапануе прыняць усе захады да стварэньня сакольскіх організацый у тых мясцох, дзе такія яшчэ ня ўтвораны.

Гэтыя мерапрыемствы маюць мэтай поўную фашызацыю вучнёўскае моладзі, навучаньне яе, пры дапамозе інструктароў „Сокала", ваенным звычкам і скарыстальня моладзі для аховы фабрык у час забастовак, барацьбы з забастовачнымі пікетамі, разгону рабочых сходаў і дэмонстрацый. Нарэшце, гэтыя захады дадуць магчымасьць падрыхтаваць з вучнёўскай моладзі кадры адпаведным чынам „апрацаваных" офіцэраў і салдат для арміі.

Вышэй сьцяг рэволюцыйнага інтэрнацыяналізму

Пад сьцягамі ленінізму комуністычная партыя і пад яе кіраўніцтвам рабочая кляса і Ленінскі комсамол упарта, па-бальшавіцку перамагае ўсе цяжкасьці на сваім шляху, пераможна будуе ў краіне саветаў фундамант сусьветнага соцыялізму.

Політыкі імпэралізму прымушаны констатаваць, што „пяцігодка—гэ мэры вар'яцтва бальшавікоў, а рэальнасьць, якая пасьпяхова праводзіцца ў жыцьцё, што перамога ў галіне сельскай гаспадаркі СССР спрыяла росквіту прамысловасьці ў нашай краіне".

У нас—шлях нябачаных ва ўсім сьвеце перамог пад кіраўніцтвам партыі, у іх—абвастраньне крызісу пад сьвяткаваньне бізуноў і кайданаў.

„У нас—нябачаны ўздым практычнага ажыцьцяўленьня лёзунгу „дагнаць і перагнаць", у іх—скарочаньне вытворчасаці. У нас—поўная ліквідацыя беспрацоўя, у іх— дзесяткі мільёнаў беспрацоўных. У нас—прогрэсыўнае павялічэньне фонду зарплаты, рост рабочага жыльлёвага будаўніцтва, разьвіцьцё грамадзкага харчаваньня, у іх—убоства і разбурэньне шырокіх мас, узмацненьне капіталістычнага прыгнечаньня".

У нас—працоўныя ідуць абіраць у органы ўраду сваіх таварышоў, у іх—працоўных прымушаюць бізунамі і арыштамі абіраць капіталістых. І ня дзіва, што імпэрыялістыя, асабліва французскі імпэрыялізм, шалёна падрыхтоўваюць інтэрвэнцыю супроць СССР.

Савецкі Саюз, да якога імкнуцца працоўныя ўсяго сьвету, стаіць косьцю ў горле імпэрыялістых, а таму ўсе свае супярэчнасьці яны імкнуцца вырашыць за кошт СССР.

Весткі з Польшчы расказваюць аб нячуваных зьдзеках фашыстых над працоўнымі. Жахі гвалтаў, голаду і катаваньняў, перад якімі бляднее нават сярэднявечная інквізыцыя, пануюць у Польшчы. Супроць гэтых нечалавечых адносін да барацьбітоў за сусьветную рэволюцыі мы павінны ўзьняць рашучы голас протэсту.

Працоўныя, што жывуць у краіне саветаў, павінны пільна сачыць за жыцьцём, працай і барацьбою замежных працоўных, дапамагаць ім у іх барацьбе ўзмацненьнем інтэрнацыянальнай сувязі.

АДКАЗНЫ РЭДАКТАР—РЭДКОЛ...

Друкарня імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599